

Solidaris

Revolucions verdes per salvar l'Àfrica

Amb l'ajuda de les noves tecnologies, investigadors de diferents països cerquen "solucions africanes" a la complexa realitat que es viu arreu del continent, que té l'agricultura i la ramaderia menys desenvolupades de tot el planeta

Text: **José M. Calatayud/Efe**

PALMA Investigadors de diferents països cerquen a Nairobi, amb noves tecnologies i mitjans, "un milió de petites revolucions verdes" per a cada un dels problemes que fan que l'agricultura i la ramaderia africanes siguin les menys desenvolupades del món. Al nou laboratori per a les Ciències de la Vida de l'Àfrica central i oriental (Beca, en anglès), Carlos Seré, un uruguaià resident a Kenya, explica que la situació a l'Àfrica és molt complexa i que es necessiten solucions africanes per solucionar-hi els problemes agropecuaris.

Seré, que des de 2002 és el director de l'Institut Internacional d'Investigació de Bestiar (ILRI, en anglès), amb seu a Nairobi, va idear el Beca per "produir ciència africana feta per africans a l'Àfrica" i cercar solucions pròpies "per a la *casava* (iuca), per al blat de moro, per a les vaques, per a les cabres...".

Continent divers i complex

La diversitat i complexitat de la geografia, el clima i les societats africanes fan impossible la recerca d'una solució única a una miriada de diferents problemes i per això, Seré va pensar en el Beca com un centre "de portes obertes" perquè investigadors de tot l'Àfrica tinguessin accés a una tecnologia punta.

La directora del Beca, Segenet Kelemu, una etiop que, després d'ensenyar als EUA, va tornar a l'Àfrica per embarcar-se en

aquest projecte, indica que "l'agricultura africana ret menys que la de la resta del món, per la qual cosa vam portar científics per investigar sobre això, sobre la terra i sota el mateix sostre".

Projecte Beca

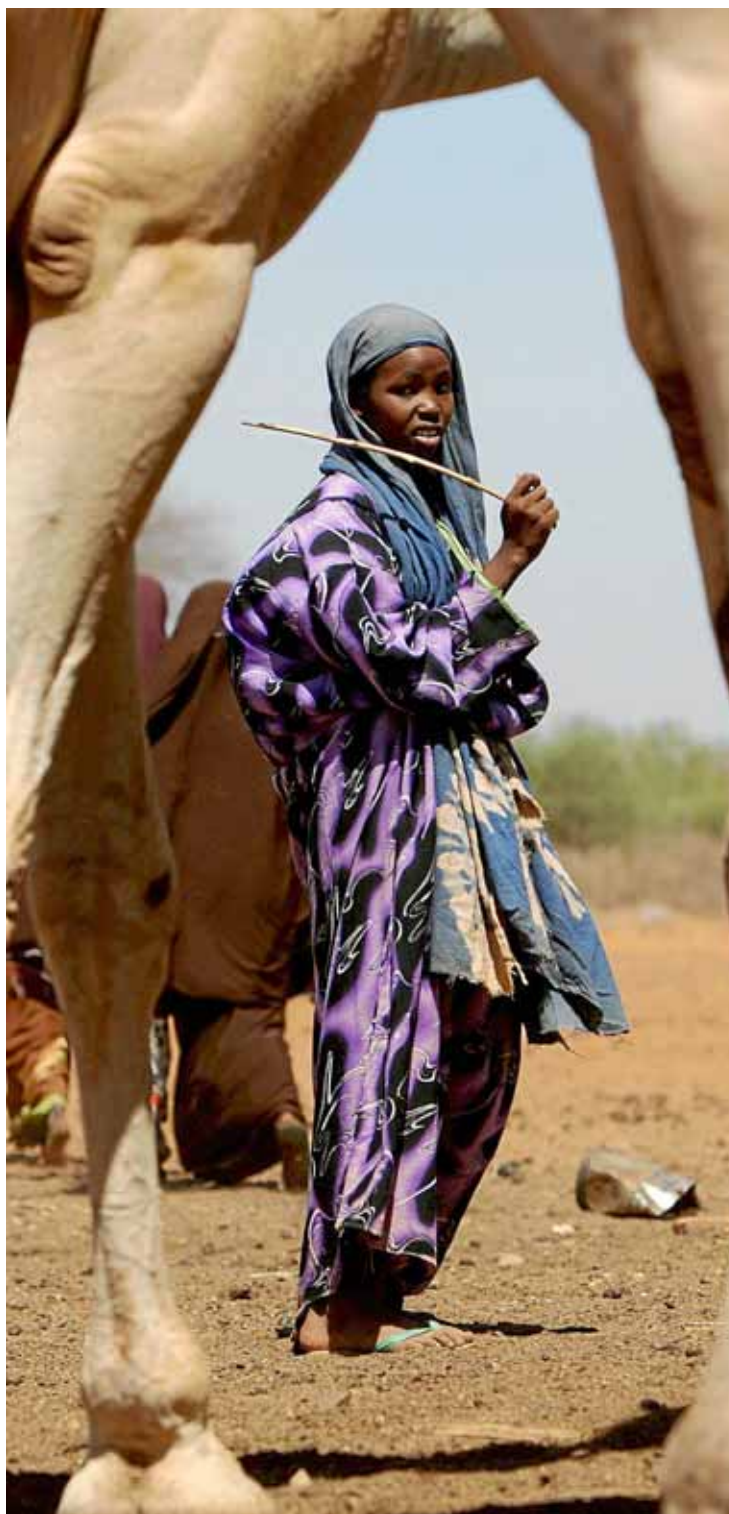
El Beca va començar la seva etapa el 2007 i s'inaugurarà oficialment el novembre pròxim, però ja funciona al 95 per cent de les seves possibilitats: "No podem esperar que estigués tot llest, a mesura que l'anàvem construint hi començàvem a treballar", diu Kelemu.

Seré i Kelemu expliquen que actualment la investigació es realitza "de manera interconnectada" entre centres de tot el món, però l'Àfrica estava mancava d'un laboratori d'aquestes característiques, on estudiosos africans i internacionals poguessin treballar junts i veure en directe els problemes que tracten de resoldre.

Ara, des de Nairobi, els "investigadors del Beca van allà defora, al terreny, acompanyats d'organitzacions locals que treballen amb nosaltres, i parlen directament amb els agricultors i ramaders i n'escolten les necessitats i problemes", explica Seré.

"L'únic requisit perquè un científic treballi amb nosaltres és que investigui sobre les limitacions que afecten la salut i el benestar dels africans", insisteix Kelemu.

Els principals programes en els quals el Beca treballa ja se centren en cultius més resistents a la sequera, en l'estudi de paràsits que afecten les plantes i en ma-

Dona kenyana, guardant el ramat.

lalties del bestiar. Una de les causes del retard en l'agricultura africana és que en gran part es tracta de petites granges que es resisteixen a adoptar noves tecnologies i mantenen formes de cultiu tradicionals que no donen l'abast per alimentar una població en continu creixement.

Aquest problema es deu moltes vegades a la falta de capacitat per assumir riscos dels agricultors africans, ja que "no estan assegurats i, si adopten una tecnologia nova i no els funciona, podrien perdre el seu mitjà de vida, per la qual cosa prefereixen no arriscar-se".

Eina de comunicació

El Beca no es limita a la investigació pura i els seus creadors volen que també sigui una eina de comunicació entre investigadors, agricultors, comunitats locals i inversors, per cercar solucions globals.

El director de l'ILRI explica que no solament cal trobar solucions científiques als problemes que afecten els cultius i el bestiar africans, sinó que "fa falta més inversió en alguna cosa tan simple com carreteres i infraestructures bàsiques, com l'electricitat i l'aigua".

En suma, postil·len Seré i Kelemu, la problemàtica a l'Àfrica és tan complexa que no només els científics, sinó tots els implicats, agricultors, empresaris i administracions públiques, han de treballar junts a la recerca d'aquest "milió de petites revolucions verdes" que podria resoldre els problemes al continent.

I en el Beca, els seus creadors esperen que el laboratori es converteixi en un dels centres neuràlgics d'aquest esforç que podria arribar a acabar amb la gana a l'Àfrica. •

La poma més saborosa del món

MIQUEL ÀNGEL MARIA
www.miquelmaria.cat

La tecnologia agrària ha fet grans esforços per millorar la productivitat, és a dir, la quantitat i la rendibilitat, però és més dubtós que hagi reeixit en la millora de la qualitat ben entesa.

Al mercat avui trobam una fruita que fa goig de mirar -brillant, sana, grossa- però que, ai las!, sovint té tant de gust com un tros de suro. També s'han homogeneïtzat unes varietats estàndards -a tot arreu trobes les mateixes- en perjudici de la diversitat. I no parl de diversitat en termes sentimentals o xovinistes, sinó de qualitat: la tradició agrària de cada país, la saviesa acumulada per generacions de pagesos, han trobat aquella espècie, aquella varietat, que millor s'adapta a un tipus específic de terreny i a les seves particulars condicions climàtiques, de manera que té tota la raó un pagès menorquí que diu que no existeix la varietat de poma més saborosa del món, sinó que cada lloc té la seva.

La biotecnologia, la mecanitza-

ció, el màrqueting i tot allò que ajuda a incrementar la productivitat agrària, moltes vegades caminen en sentit oposat a les lliçons de l'experiència i, en el fons, als interessos tant dels petits productors, que sucumbeixen l'embat de les grans corporacions de la indústria agrària i alimentària, com del consumidor final. La solució probablement no està en la dicotomia d'haver de triar entre agricultura tecnificada o agricultura tradicional, sinó en la seva complicitat. Tècnica i saviesa, juntes, poden donar el milió de petites revolucions verdes que el doctor Carlos Seré, del Laboratori per a les Ciències de la Vida de l'Àfrica central i oriental, proposa des de Kenya. I, òbviament, açò que val per a l'Àfrica, també val per a les Balears. •